

Нагірська Катерина

к.е.н., старший викладач

Луцький національний технічний університет

м. Луцьк

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОТРЕБИ СТРАТЕГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Стратегічний менеджмент як наукове спрямування і практична діяльність все більше захоплює вчених-економістів. Орієнтація на соціально-економічне зростання і розвиток вимагає від системи менеджменту нової методології, нових концепцій та інструментарію впровадження.

Наукові дискусії стосовно можливості, доцільності та реальності буття стратегічного обліку набувають розвитку. Вчені не одностайні у своїх наукових підходах. Їх можна умовно розділити на три групи, для яких характерними є наступні ідеології: 1) стратегічний облік є таким, який виник об'єктивно, і розглядається складовою управлінського обліку (Голов С.Ф., Пушкар М.С.) [2]; 2) не може бути ні теоретично, ні практично стратегічного обліку, оскільки це суперечить принципу історизму і загальноприйнятим стереотипам бухгалтерського обліку як фіксатора фактів господарського життя (Валуєв Б.І.); 3) ідеологія «золотої середини» (Кірейцев Г.Г.) [1], суть якої в тому, що за змістом і принципами облік дійсно відображає історичні події, тобто, факти, що вже відбулися, але з другого боку – система стратегічного управління не може існувати без обліково-інформаційної підтримки. Таких облікових парадоксів в сучасних теоріях є багато, що свідчить про актуальність означеної проблеми і потребу у її щонайшвидшому вирішенні.

Інформаційні потреби менеджменту при розробці та реалізації стратегії підприємства доцільно представити в розрізі окремих груп, зокрема:

1) аналіз середовища суб'єкта господарювання – інформація про взаємовідносини із покупцями, постачальниками, конкурентами, державними органами, власниками підприємства;

2) прогнозування майбутнього розвитку підприємства – інформація про можливі доходи, витрати, рівень виробництва та реалізації продукції;

3) виявлення можливостей і загроз, сильних і слабких сторін – інформація про рівень кваліфікації персоналу, конкурентоспроможність, цінову політику підприємства, особливості галузі та специфіку діяльності;

4) оцінка конкурентоспроможності і прогнозування її зміни – інформація про рентабельність продукції, рівень цін, прогнозований обсяг продаж;

5) визначення місії, мети і цілей підприємства – інформація про фінансовий стан підприємства;

6) практична оцінка і контроль за виконанням планів – інформація про фактичні показники діяльності.

Найбільше інформації стратегічний менеджмент потребує на етапі оцінки діяльності підприємства та вибору стратегії, а також у процесі контролю її досягнення. Повну та достовірну інформацію про зміни у зовнішньому середовищі отримати складно. Тому є потреба в проведенні постійного моніторингу, опрацювання саме за бухгалтерськими правилами і

накопичування інформаційних продуктів. З цією метою доцільно періодично подавати узагальнений звіт про аналіз зовнішнього середовища. Його форма не повинна бути стандартизованою чи табличною. Набагато краще було б якби він містив графіки та діаграми, прогнози аналітиків, пропозиції щодо майбутнього розвитку підприємства. Така інформація буде корисною керівництву при прийнятті управлінських рішень, а також менеджменту – при коригуванні середньострокових та оперативних планів.

Список використаних джерел

1. Кірейцев Г.Г. Розвиток бухгалтерського обліку: теорія, професія, між предметні зв'язки [Текст]: Монографія. – Житомир: ЖДТУ, 2007. – 236 с.
2. Сучасні проблеми обліку : монографія [Текст] / За ред. докт. екон. наук, проф. М.С. Пушкаря – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 268 с.

Ніколашин Андрій

к.е.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

МІСЦЕ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В ТЕОРІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Розглядаючи поняття облікової політики різними науковцями дуже рідко проводиться аналіз місця облікової політики в теорії бухгалтерського обліку. Так, розгляд поняття облікової політики займалися такі вчені, як Т. Барановська, Т. Дроздова, М. Білуха, Ф. Бутинець, Г. Кірейцев, М. Кужельний, П. Хомин та інші. Проте їх дослідження є більш теоретичними та не в змозі охопити всю багатогранність аспектів формування облікової політики.

На даний час як методологія, так і практика облікової політики в Україні не можливо розглядати в якості теорії відповідно сутнісного змісту як системи вірогідних наукових знань про якусь сукупність об'єктів. Адже саме формулювання поняття «облікова політика» — сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності, не дивлячись на її дублювання в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні і Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» такому визначенню не відповідає, особливо стосовно змісту іншої — «принцип бухгалтерського обліку», тобто, правило, яким слід керуватися при вимірюванні, оцінці та реєстрації господарських операцій й відображенні їх результатів у фінансовій звітності. Отже змішано власне принцип «відповідності доходів і витрат» із методом «нарахування», що не може вважатись коректним відносно нормативних актів, які регулюють облікову політику в Україні. Тому вирішення проблеми